
Fáysta Írók, Riporterek Közös Alkotásai
2012. június

(Alapítva: 1986.)
XVII. évfolyam 116. szám

Ballagás

Idén is, mint minden évben, a végzős évfolyam elballagott. Ez az ünnep a középiskolás évek végét és az érettségi kezdetét jelenti, olyan rendezvény, amelyre a tanulók felveszik ünneplőjüket, kezüket egymás vállára teszik, és végigballagnak az egész iskolájukon, amelyben annyi évet eltöltöttek.

Idáig csak nézője voltam, de most résztvevője lehettem a ballagásnak. Megtisztelő volt, hogy

nekünk díszítik fel virággal az egész sulit. Miattunk nem mentek haza a fiúk. Jó hangulatban vártuk a ballagást, persze jó volt látni, hogy itt vannak a szülők, a hozzátartozók, a barátok, a barátnők. Aztán végre elkezdődött. Felcsendültek az ismerős dallamok (Gaudeamus igitur stb.), és elindult a menet, teremről teremre jártunk, mindenhol vártak, fotóztak minket, átadták csokraikat az emberek.

Aztán végre kiértünk az udvarra, akkor tudatosult bennünk igazán, hogy vége mindennek, és jön az érettségi szünet, és de jó lesz... De ott motoszkált a gondolat, hogy mit kéne még a hétvégén átnézni az írásbelikre.

Kint az udvaron ünnepi műsor várt minket. Elhangzott többek között: Dsida Jenő, Jobbágy Károly, Szabó Lőrinc verseiből néhány részlet, Márai Sándor-, Szabó Magda-szemelvények, Zorán, Bródy, Koncz Zsuzsa egy-egy szép dala,

Tóth Károly tanár úr gitározott és énekelt, Parti Gáborné tanárnő Boldog Teréz anya

Himnusz az élethez c. művével búcsúzott tanítványaitól. A műsort Hegedűs Judit tanárnő állította össze, a szereplők 9.e osztályos tanulók voltak: Czibula Mátyás, Filutás Viktor, Radványi Dávid, Ruszó Erik és Tóth Richárd. Elbúcsúzott tőlünk az igazgató úr és tanáraink

is.
És mi is
búcsút
intettünk

tanárainknak és egymásnak, mert jól tudtuk, hogy így, „egyben” nagy valószínűséggel utoljára voltunk együtt. Vannak, akik maradnak, de vannak, akik mennek át egyetemre, főiskolába, vagy másik szakmában folytatják. Remélem, mindenki jól dönt, és ahogy tanáraink is mondták: sok sikert mindenkinek az Élethez!

Polgár Tamás 13.e (a műsorra vonatkozó részt Hegedűs Judit tanárnő egészítette ki)

A ballagáson hagyományosan okleveleket és jutalomkönyveket osztottak.

Kiváló tanulmányi eredményért, közösségi munkáért és példamutató magatartásért:

Bak Norbert és Vastag László 12.b, valamint Kiss Ferenc Zsolt 13.e,

Jó tanulmányi eredményéért és szorgalmáért: Dobóczy Zsolt 12.b, Egervári Sándor 13.e, Kurucz Zsolt 12.b és Löfflinger Attila 13.e,

Tanulmányi eredményéért és szorgalmáért: Gál Dániel, Makai Márk és Stefkó Tamás 12.a, Órás Viktor 12.c,

Kimagasló közösségi munkáért: Fröhwrth Péter 13.e és Szegő István 12.a osztályos tanulók léphettek fel a pódiumra átvenni díjukat.

A rendezvény Pletser József igazgató úr búcsúztató szavaival és jókívánságaival ért véget.

Orvosi Beutalás - Javaslát - Igazolás

Név: Fáy András Közlekedésgépészeti Műszaki Szakközépiskola

Cím: Budapest, IX. ker., Mester u. 60-62.

Dr. Zoltán Zsolt
Orvosi Beutalás
Igazolás

Dr. Zoltán Zsolt
Orvosi Beutalás
Igazolás

Dr. Zoltán Zsolt
Orvosi Beutalás
Igazolás

Dr. Zoltán Zsolt
Orvosi Beutalás
Igazolás

Dr. Zoltán Zsolt
Orvosi Beutalás
Igazolás

Dr. Zoltán Zsolt
Orvosi Beutalás
Igazolás

Dr. Zoltán Zsolt
Orvosi Beutalás
Igazolás

Dr. Zoltán Zsolt
Orvosi Beutalás
Igazolás

Dr. Zoltán Zsolt
Orvosi Beutalás
Igazolás

Dr. Zoltán Zsolt
Orvosi Beutalás
Igazolás

12.a

Az alábbi tanúink kezelésünk alatt álltak
2008-2012 között

Péter Lovász

Péter Lovász

Péter Lovász

Péter Lovász

Péter Lovász

Péter Lovász

Péter Lovász

Péter Lovász

Péter Lovász

Péter Lovász

Kontrolli javasolt 5 évente

Fáy András Közlekedésgépészeti Műszaki Szakközépiskola

Csokás Gémesi Ildikó

Dolgos Miklós

Peczli György

Gál Zoltán

Fieber János

Dr. Zsolt Edina
szakközépiskola

Pletzer József

Dorvaszani Katalin
szakközépiskola

Hóttó Gábor

Kaszás Judit

Kocskó Péter

Kónya Antónia Ágnes

Kovács Zoltán

Lászlócs Zoltán

Ladvik Csaba

Márton Péter

Neudor Vilmos

Orosz Gyula

Hegedűs Gyerményi Erzsébet

Szalai László
szakközépiskola

Hegedűs János

Székely Gábor

Szűcs Anikó

Szilágyi István

Tóth Endre

Vassai Ferenc

12.b

2008-2012

Cséke Richárd László

Erdi Máté László

Laktócs Ádám

Marti László

Papp Balázs

Szűcs László

Vastag László János

Cséke Krisztián Nándor

Béri Dániel

Kiss Roland

Kurucz Zoltán

Liptó Péter

Magyar György

Mittler Richard Olivér

Popovics Gábor

Szabó Kristóf

Szöllösi Bertóli

Vámpel Richárd

Bak Norbert

Dobócs Zoltán János

Gócs László

Kovács Benjámin

Kovács Gábor

Lantos János

Magi László

Mészáros Dániel

Pákozics Benjámin

Simon Krisztián

Szabó József Attila

Szilágyi Tamás

Tóth Gergő

2008 Fáy András 2012
Közlekedésgépészeti Műszaki Szakközépiskola
12.C

1908 2008

Staff and Student Captions (Top):
Kereskői Péter, Csiklári Gábor, Kovács Zoltán, Juhász Gábor, Kovács András, Dr. Závai Edina, Péter József, Hegedűs János, Dorozsmai Károly, Igazócska Zoltán, Juhász Csaba, Markó Mária, János György, Székely Judit, Ács Ákos, Szuharaykó János, Dierer György, Székely Gábor, Tóth András, Tóth Károly, Gyász Krisztián, Mészáros Krisztián, Mohácsi Ágnes, Nagy Norbert, Nyári Koppány, Orós Viktor, Papp Gábor, Répász Déján

Staff and Student Captions (Bottom):
Kutucz Gábor, Bathó Károly, Brusa Norbert, Bukovics Ágnes, Csáder László, Csoka Benjamin, Csomor Péter, Dornóczy Ágnes, Endrédi László, Fazekas Gábor, Tóth László, Geler Ádám, Holczér András, Josszi Levente, Keresztesi Dániel, Kozsó Olivér, Koröcs Ákos, Koröcs László, Koröcs Szabolcs, Koröcs Tamás, Kun Gábor, Szabó Richárd

2007 Fáy András 2012
Közlekedésgépészeti Műszaki Szakközépiskola
13.E

Staff and Student Captions (Top):
Márton Mária, Kovács Anikó, Fancsák Gábor, Hegedűs János, Helyes György, Kaszás Jéni, Szalai László, Péter József, Dorozsmai Károly, Parti György, Páncsics János, Sztily György, Soproni Sándor, Tóth Endre, Tóth Károly, Frano Péter, Lászlócs Zoltán, Hegedűs Jéni, Juhász Gábor, Kocsis Petra, Bulyari Lajos, Hegedűs György, Öcske Gyula, Pusztai Ferenc, Lőrinc Csaba, Sós Ágnes, Kovács Zoltán, Péczeli György, Doh Erika, Kőrösi Péter, Polonyi Miklós, Kótróczy Dávid, Kiss Ferenc Zoltán, Molnár Viktor Csaba, Fila Péter, Varga Márton, Tóth Krisztián, Bóna Balázs, Wilton Áron, Rombóczi János, Tóth Márton, Kőröcs Csaba, Rombóczi László, Kőröcs Zoltán, Löffler Ágnes, Melekza Dávid, Róza Péter, Molnár Zoltán, Naszály István, Ottoróczy Gábor, Balogh György, Polgar Tamás, Csányi Csaba, Dávid Gyula, Eszter Sándor, Fogt Tamás, Tóth Imre, Fugó Ádám, János Szilárd, Kiss Ferenc Dénes

Csillagtúra

2012. május 11–12.

Természetesen idén is, mint mindig, az írásbeli érettségi hetének végén, péntekről szombatra virradó éjjel a fásták ellepték a Pilis és Börzsöny hegyeit. A szokásos starthelyekről indulva, különböző állomáspontokat érintve tudták le a hosszabb-rövidebb távokat. A legnépszerűbb útvonal az „A” jelzésű volt, amely Nagybörzsönyből indul és Nagyirtáspusztán, a Kisinóczyi turistaházon és a Pusztatorony állomáson keresztül érkezik a

csillagpontba, Törökmezőre, 23 km hosszú távon. A leghosszabb táv 38 km, a „C” jelű, amelyet két csapat választott.

Idén az alábbi 17 csapat nevezett:

Gyopár gyepe, Jampik, Gigolók, Duracell, Emma, 9/c, Zsellér gesztus, Idiódák, Alfa, Hengerfej, Gyémánt bárók, Idén elsők leszünk, No fear, Hercegnő, Cuncimókus, Börtön kórus, Csipet csapat.

Az „Idén elsők leszünk” csapat nagyon jól haladt, és hatékonyak voltak a pontgyűjtésben is, nevükhöz méltón a győzelemre törtek, és meg is nyerték volna, ha néhány kilométerrel a cél előtt nem tévednek el. Törökmező helyett Márianosztrán lyukadtak ki, így sajnos a pontjaik elvesztek. Ennek megfelelően az utánuk következő csapat lett a győztes, amely a „Jampik” csapata, ők 95 pontot gyűjtöttek. Második a „Alfa” csapat 86 ponttal, a harmadik pedig a „Gigolók” lettek, 73,5 pontot szerezve.

Szeretném még kiemelni az „Idiódák” csapatát, akik ugyan 68 pontjukkal lecsúsztak a dobogóról, de létszámuk jelentős, 17 fő volt.

Reméljük, hogy minden résztvevő jól érezte magát az éjszakai túrán, és jövőre is indulnak majd bővült csapatlétszámokkal.

Horvát-szlovén tájakon

A fáysták jutalomútja 2012. május 30. – június 2.

Immár hagyománnyá kezd válni a Fáyban, hogy a tanév végén az igazgató úr külföldi kirándulásra viszi a legjobb eredményt elért tanulókat. E pár napos kirándulás során körüljárják Magyarországot, meglátogatják az egykori magyar területeket. Az elmúlt években jártak már Erdélyben, Dél-Csehországban, Ausztriában, Németországban.

Idén abban a szerencsében volt részem/részünk, hogy öt másik kollégámmal együtt elkísérhettük a tanulóinkat. Délnyugatnak vettük az irányt, Szlovéniát és Horvátországot meglátogatva.

Szerdán reggel 6-kor indultunk az iskola elől, majd a Balaton déli partján haladva, Lendvánál léptük át a magyar–szlovén határt. Közben idegenvezetőnkől megtudtuk, hogy Szlovéniában a magyar is hivatalos nyelv, és hogy Lendván és környékén magyar nyelvű televízió és rádióadás is fogható.

Tovább buszozva késő délelőtt értünk Mariborba, ami Szlovénia második legnagyobb városa. E Kecskemét méretű városban korábban jellemzően németek laktak, így a Monarchia felbomlaskor Ausztria is igényt tartott volna rá, végül mégis a Szerb–Horvát–Szlovén Királysághoz került.

Délután a roglai síterületen át érkezünk Ljubljána, a szlovének fővárosába. Szlovénia kis ország, ennek megfelelően legnagyobb városuk is „csak” Debrecen méretű.

A várból szép kilátás nyílik, és a Ljubljanica folyó igazán hangulatossá varázsolja az óvárost. Vidéki szállásunkról másodnap indulva egy, a reneszánsz múltban megragadt városkát, Skofja Lokát látogattuk meg, majd a Bledi-tavat sétáltuk körbe. E gleccservájta terület vize kristálytisza, többméteres mélységben láthattunk halakat úszkálni. A tó mellett magasodó várból, amely már az 1100-as évek

óta áll, csodás az Alpok panorámája. A napot a hűsítő Vintgar-szurdokban tett sétával zártuk. A függőleges falak között futó, vadvizű pataokban pisztrángokat is lencsevégre kaphattunk.

Harmadnap délelőttjén még Szlovéniában maradtunk a Postojnai-cseppkőbarlangban.

A bejárattól egy elektromos meghajtású kisvonattal jutottunk a barlang mélyére, ahol kb. egyórás kirándulást tettünk.

Kora délután léptük át a szlovén–horvát határt, majd alig egy félórányi utazás után megérkeztünk Opatijába. Régi nevén Abbázia, a Monarchia idején a magyarok

üdülőhelye volt. Furcsa érzés volt a tengerparti paloták mellett elsétálni, ahol alig száz évvel ezelőtt még magyarul beszélgettek az emberek. Abbázia egyébként közvetlenül Fiume mellett található, amely magyar hadikikötő is volt. Fiume, horvát nevén Rijeka, az előzővel ellentétben valódi város, ahol nem csak üdülőházak, szállodák, hanem gyárak, iskolák, lakóházak is találhatók.

Az utolsó estét Krk szigetén töltöttük. A fiúk közül néhányan elmentek úszni a még hideg vizű tengerben, amelyben a viszonylag magas sótartalom miatt kevesebb alga, moszat él, de vize többméteres mélységben is tiszta.

Az utolsó nap délelőttjén még dél felé haladtuk, majd a Senj városkájában tett pihenő után kelet felé keltünk át a hegyeken, hogy néhány órás sétát tegyünk a Plitvicei-tavak körül. E különleges, geológiai folyamatok révén kialakult, vízi édenkert méltán Horvátország egyik büszkesége. A mészkőhegységekből előbukkanó karsztvíz-források által táplált tavak türkizzöld színe hihetetlen látvány, akár egy egész napot is el lehetne tölteni a tavak és vízesések körül sétálgatva.

Délután indultunk haza. Szlavóniába érve a táj már ismerősnek tűnt. Ha történelemből nem is tanultuk volna, akkor is tudnám, hogy a Dráva és a Száva közti területet csatolták el Magyarországtól, mint ahogy ezt az első nap is megtapasztaltuk a ma már Szlovéniához

tartozó Muraközben. A Muravidéken Csákvár (ma Čakovec) városában már nem volt időnk megnézni a Grad Zrinksit, talán majd egy másik kirándulás alkalmával nézzük meg a Zrínyi-várat.

Tóth László műszaki tanár

Minden fájdalom elszáll
Ha a Fáyban jeles az osztály
Egy újabb évet ültél padban
Négyesed van? Üdv a klubban!

Négy nap élmény jár minékünk
Vajon kibírjuk-e csajok nélkül?
Csak átugrunk a szomszédba
Kettő napig nem kell Kuna

A buszban sem Mari, sem Bori,
Megállunk még Mariborig?
400 éves a szőlő
Preseren egy szlovén költő?

Milyen magas a Pohorje!

Vajon szusszal bírjuk-e?
Puha fűvön lépkedek
Medve után kémkedek

De ott fent a toronyban!
lepillantunk a pagonyra
Tied a fánk! Enyém a lekvár!
Ljubljana az ott már?

Ó a szerethető város
A piacon nincs már lángos
80 méter magas a vár
Hol vannak már a reggeli kofák?

Preseren a szlovén költő!
Szomjas volt és bort töltött

Elérhetetlen Júlia
Koccintó dal az ország himnusza.

Friss a széna a panzió körül
Tehénbőgésnek mindenki örül
Nem kell lapátolni havat
körbefutjuk a Bledi tavat.

Szabadon száll a gondolat
Jut-e nekünk gondola?
Mindenek felett a Triglav
Ha felállsz, a hajó himbál!

Kopasz sziklán újabb vár
Pisztráanggal telin a Vintgár
Este újabb lakoma
Holnaptól már kell a Kuna

Ülünk, mint egy nyerítő lovon
Nyikorog a villanymozdony
Melyik lógó, melyik álló
Cseppkőtanból doktorálok.

Tenger illatára vágyom
3 pálmafa az álmom
Kopár sziget a Krk
Bejutni ide szinte trükk.

Ráadás a Plitvice,
Olyan szép, hogy alig hiszem
Szomjamat vízpára oltja
Hol van már az Alpok hófoltja

Nagy Gábor (Plitvice 2012. június)

Németh Imre Dávid 12.e: **Horvát-szlovén tájakon...**

Adta a fenti címet idei jutalom utunknak annak szervezője és sofőrünk, Takács István, becenevén Boci, egykori fáysta, a BOCI Travel atyja. Négynapos, hároméjszakás túránkra május 30-án, egy szerdai napon indultunk az iskola elől. A korai indulás egy kisebb csúszást leszámítva nem jelentett bökkenőt.

Reggel a virradó balatoni tájban gyönyörködhetek az el nem szundítók, szlovén területen pedig a kisebb pihenőkön hangolódhattunk az ottani létre. Első komolyabb állomásként Mariborban tettünk látogatást. Közös városnézés után idegenvezetőnk, Gábor szabadidővel ajándékozott meg bennünket. Ezután Ljubljana felé

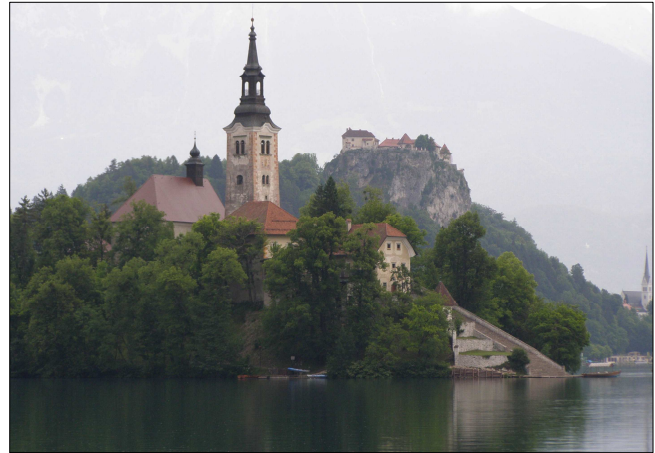
először, egy rögtönzött program keretében, Pohorjén, egy magashegyi kilátó nyújtotta, mesés panorámában gyönyörködhettünk. A szlovén fővárost ismét Gábor vezetésével barangoltuk be. Megnéztük a nevezetességeket, és a hegyen tornyosuló várhoz is felmáztunk. A kora esti órákhoz közeledve ismét szabadon fedezhettük fel az ismeretlent, majd ezt követően elindultunk az előttünk álló, két éjszaka eltöltésére kiszemelt szálláshely elfoglalására, melyre nem messze Ljubljánától, az Alpok lábánál találtunk. A káprázatos táj, a kellemes vidéki hangulat és a meglepően színvonalas hotel adta összhang felettébb kellemes pihenésre adott lehetőséget. A

nap megkoronázásaként ízletes és bőséges vacsorával tölthették meg hasunkat a rövid éjszakai pihenő előtt.

A kakasszót követően gazdag reggeli után indulhattunk utunkra a második napon. Kis szójátékkal élve, a nap korai szakában Szlovénia legkoraibb, azaz legkorosabb városát, Škofja Lokát kerestük fel. Itt főként reneszánsz, barokk és szecessziós épületek egész soraiban gyönyörködhettünk.

A második napon sem volt hiány a természet festői tájaiból. Egymás után Szlovénia két híres „ékszerdobozában” túrázhattunk. Elsőként a méltán híres, kristálytiszta vizű Bledi-tavat sétáltuk körbe, mely hangulatával, látványával, tiszta levegőjével feltöltve testünket, lelkünket, meglehetősen üdítő program volt a szemerkélő eső ellenére is. Mielőtt azonban tovább indultunk volna, becsónakáztunk a tó közepén lévő kis szigetre, megtekintettük a rajta elhelyezkedő IX. századi templomot, és gyönyörködtünk a magaslat nyújtotta kilátásban. Az idő rohanása miatt a mindezek fölé meredő Bledi várba busszal mentünk fel, majd miután beteltünk a leírhatatlan látvánnyal és a friss levegővel, mit sem sejtve fojtattuk utunkat, ugyanis ismét egy rögtönzött program került beiktatásra. Az állóvíz után mi más is következhetett volna, mint a folyóvíz. Azonban nem csupán egy szimpla folyó vagy egy hegyi patakocska formájában, hanem egy egyedülálló, turisták számára kiépített szurdok formájában...

A több kilométeres hegyi vízesésfüzér, a Vintgar-szurdok vízeről, tempóját és frenetikus környezetét leszámítva, ugyanazt mondhatnám el, mint a Bledi-tóról. A szirtek oldalára erősített, függő utakról szemlélt, smaragdzöld vizű folyó láttán a kisebb-nagyobb vízesések vízpermetében fürödve nemigen volt más vágyunk, mint a mélybe ugrani, de sajnos ez nem volt lehetséges. Az este közeledtével jóleső fáradtsággal ismét az előzőhöz hasonló jókedvű és pihentető este állt előttünk a szálláson.

Eme mozgalmas nap után harmadik napunk Horvátországba vezetett, bár programban szegényebb, élményben azonban hasonlóan gazdag volt. Közép-Európa egyik legszebb és legnagyobb cseppkőbarlangját, a postojnai hatalmas cseppkőbarlangot barangoltuk be, kezdetben kisvonattal, majd gyalogosan. A mélyben rejlő természeti kincsek méretei és sokszínűsége által nyújtott ámulatból

a felszínre, magunkhoz térve az Adria partja felé, pontosabban Opatijába vettük az irányt.

Hosszas utazás után jóleső, testünket átmozgató sétát tettünk a part menti városban. Utunkat folytatva a történelmi jelentőségű Rijeka, vagy más néven Fiume buszos megtekintése után utolsó éjszakánk szálláshelyére, egy, a Krk szigeten lévő hangulatos, csendes tengerparti szállodába mentünk, ahol az előzőekhez képest mozgalmasabb esti élet fogadott bennünket.

Az utolsó napi program a Plitvicei-tavak megtekintése volt. Ez a név a Mala Kapela és a Pljesevica hegyvonulatainak találkozásánál összefutó folyócskák találkozásánál évezredek alatt kialakult tavak, vízesések, zúgók, folyócskák, források, barlangok és a környező vadregényes táj együttes elnevezése, amely nemzeti parkot jelöl. A tórendszer 16 kristálytisza tavat, 92 kisebb-nagyobb vízesést és páratlan növényi, illetve állati élővilágot foglal magában.

A tavak, vízesések mentén, illetve felett fahidak és természetes hatású, mesterséges ösvények húzódnak. Az egyik tapon hajó, a nagyobb távokon pedig buszok

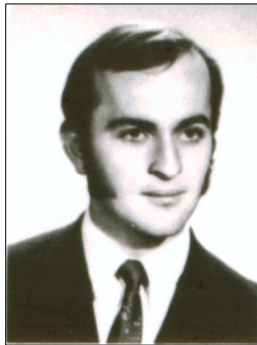

közlekednek, ez érzékelteti a terület óriási méreteit. Ebből fakadóan érthető, hogy a társaság majd' egésze késve ért a buszhoz, valamint a pontosan érkezőknek is futni kellett. Így az éjszakába nyúló hazaúton kevesen voltak, akik nem alvással töltötték a hosszú órákat...

A résztvevők és saját véleményem, hogy bár sűrű és fárasztó kaland volt, rengeteg új tapasztalattal, élménnyel, ismerettel és megannyi pozitív dologgal

gazdagodhattunk e körút kapcsán is. Ezért megragadva az alkalmat, bátran mondok köszönetet egységesen minden résztvevő nevében; elsőként a tisztelt igazgató úrnak, Pletser Józsefnek, aki évek óta lelkén viseli ennek a nem mindennapi lehetőségnek a sorsát, mely tudjuk, milyen sok áldozatos munkával jár, másodsorban Takács Istvánnak, Bocinak, Nagy Gábornak, páratlan idegenvezetőnknek, segítőiknek és nem utolsósorban kísérő tanárainknak a közös élményekért.

Búcsúztató és méltatás helyett

Leültem a számítógép elé, hogy nyugdíjas búcsúztatót írjak Pletser József igazgató úrról, aztán arra gondoltam, hogy kinek a feladata, hogy tisztem-e, hogy én vagyok-e a legalkalmasabb, hogy nekem kell-e elbúcsúztatni Téged...
Elsőként az alábbi vers jutott eszembe.

Bódi Irén: Az idő vonatán

Egy pálya útja véget ér.
A gyorsvonat megáll,
s a búcsúzó útitárs más vonatra száll.
Az idő vonatán lassan döcög tovább,
S ha kinéz ablakán, nem fut el úgy a táj,
Ahogy elfutott az ifjúság.
Az ember a múltba ezerszer visszanéz,
S szeretné újraélni mindazt, ami szép.
Lassítaná az időt, megállítaná a legszebb percekét,
De az idő kerekét megállítani nem lehet.
Amilyen lassú volt az út, annyi szépet rejt a múlt!
Ahogy este a Nap leszáll, úgy válik múlttá a jelen,
Míg pirkad a hajnal, a jövő csak sejtelem.
Az ember a múltba ezerszer visszanéz,
Könnyűnek látszik a búcsúzás,
De búcsúzni mindig nehéz.

Nem óhajtok hangzatos mondatokat írni, mindenki ismeri érdemeidet. Nem akarok évszámokat emlegetni, mikor, mióta, meddig, ez is ismert. Inkább egy pár észrevétel. Minden évben külföldi jutalomút – autógyár-látogatással és kulturális programmal egybekötve – a diákok részére, rengeteg tantestületi kirándulás a kollektíva összekovácsolására elévülhetetlen érdemed.

Nagyon sok akadályt sikeresen vettél – felújítás, korszerűsítés –, rengeteg problémát egyszerűen és nagyszerűen oldottál meg. Gyors problémafelismerésed és -megoldásod példaértékű számunkra. Az iskolát szívügyednek tekintetted. Mindig harcoltál az igazságért, a becsületességért.

A tanulókkal gyerekeidként, a kollégáiddal emberségesen (néha túlzottan is) bántál. Sok nagy ívű harcot vívtál meg, sok sikert és eredményt, szépet és jót Neked köszönhet a Fáy.

Most, hogy nyugdíjba vonulsz, reméljük, jó szívvel emlékezel majd az itt, velünk együtt töltött időkre. Bízunk benne, hogy otthon feltalálod majd magad, megtalálod

az elfoglaltságod. Mostantól több időt tölthetsz a feleségeddel, az unokáiddal és a virágaiddal.

Köszönjük eddigi munkádat, és az újfajta, nyugdíjas életmódhoz kívánok egészséget, jókedvet és hosszú életet a kollégáim nevében is.

Végezetül, mivel tudom, hogy nagyon szereted Wass Albert műveit, álljon itt egy idézet tőle:

„Minden embernek kell, legyen egy feladata ebben az életben – kötelességen belül, vagy azon felül is talán –, mert különben nem lenne értelme annak, hogy él. Az emberi világ több kell legyen, mint egy bonyolult szerkezetű gép, melyben minden ember egy fogaskerék szerepét tölti be... Minden embernek kell, legyen egy feladata, egy titkos küldetése, mely Istentől való.”

Budapest, 2012. május 17.

Zsil

Kedves Pletser József Igazgató Úr!

Több évtizede tanítunk együtt a Fáyban, jól ismerjük egymást, ezért nagyon meghatót a Firkában megjelent cikked. Igazad van, nehéz búcsúzni, nehéz elválni valamitől, ami nagyon kedves nekünk. A búcsú mindig valaminek a

lezárását jelenti. A négy évtizednyi tanítást, majd igazgatói munkát pedig nem lehet könnyen lezárni.

Ha visszatekintek az eltelt évekre, sok emlék felidéződik bennem, elsősorban a közös programok, tantestületi kirándulások, mint most májusban a szlovén-horvát út a legjobb diákokkal. De ha igazán visszagondolok, a legemlékezetesebb számomra a 2002-beli erdélyi út.

Emlékszel, egy pályázatra hívtad fel a figyelmemet, ez a Julianus Testvériskola Program volt. Azt mondtad, próbáljam meg. Elárulom, akkor írtam először pályázatot, aggódtam is, hogy nem fog sikerülni. A pályázatot azonban, szerencsére elfogadták, így 25 diák, az akkori osztályom nagy része, és 25 tanár utazhatott mindössze 25000 Ft-ból (!), egy 9 napos erdélyi körútra.

Emlékszem, milyen őszinte lelkesedéssel segítettél a program megtervezésében. Szívügyednek tekintetted az erdélyi utazásunk sikerét, így Nagyváradtól a hargitai hegyekig eljutottunk. Bejártuk egész Erdélyt. A teljesség igénye nélkül sorolom fel, hogy a programunkban szerepelt: Kolozsvár, Korond, Segesvár, Szejke-fürdő, Sepsiszentgyörgy, Székelyudvarhely, Brassó, Hargita, Zetelak, Tamási Áron, Orbán Balázs síremléke, a székely kapuk megcsodálása.

Emlékszem, hogy a szállást is Te szerezted nekünk, mert a zetelaki plébánossal, Gábor atyával jó ismeretségben voltál, így a plébánia vendégházában kaptunk szállást, ellátást. Emlékszem Gábor atya kedves, huncut, reggeli köszöntésére: „Hol laknak az angyalok? Mennybe...!” Felejthetetlen, megható emlék mindannyiunk számára Gábor atya búcsúzásunk előtti misecelebrálása a kis templomban. Valami

megfoghatatlan, közös, nagy szívdobbanást érezhettünk akkor. Köszönöm neked kollégáim, diákjaim nevében is.

Előtte és utána is sokat jártunk együtt a tantestülettel hazánkban is, külföldön is. A következő évben, 2003-ban, szintén a Julianus Testvériskola Program keretében jártunk a Felvidéken, a Tátrában. Jártunk többször Ausztriában, Németországban, Svájcban, majd Párizsban, Londonban, megcsodálhattuk Oxfordot, Stonehenge köveit.

Számomra mégis a legemlékezetesebb Erdély volt, talán azért, mert akkor jártam először Erdélyben.

Köszönjük minden dolgozó nevében a négy évtizedes fáradhatatlan, elkötelezett munkádat.

Kedves Igazgató Úr! Mit is mondhatnék még? Nyugdíjba vonulásod alkalmából Tóth Árpád költő szavait hozom ide:

„Múlt és jövő közt kik középen álltok,
S kiket ez ünnep, mint ezüst halom,
Emel magasra, honnan messzi láttok,
Boldog látványt kíván néktek dalom,

Szép volt a múlt, várjon ragyogva rátok
Még szebb jövő, még dúsabb jutalom,
S ezek között, bár szerény fény gyanánt ég,
Szeretetünk is hadd legyen ajándék.”

Írta: Csókásné Gémesi Ildikó

A szerkesztősége is búcsúzik Pletser József igazgató úrtól, iskolaújságunk felelős kiadójától. Idei utolsó számunkban szeretnénk megköszönni Neki, hogy mindig támogatta a lap folyamatos megjelentetését. A szerkesztők Neki (is) köszönhetik, hogy immáron 116. alkalommal (!) sikerült kiadni az iskolánk történetét is megíró diáklapunkat. A jövőre nézve: hasonlóan lelkes felelős kiadóban bizakodunk.

A szerkesztőség

Nyugdíjba vonuló pedagógusok

A 2012-es év nagy változásokat hoz a Fáy életében.

Az iskolát új igazgató irányítja megújuló iskolavezetéssel. Több tanár végleg vagy részlegesen nyugdíjba vonul.

Balláné Vándor Zsuzsanna mérnök tanár 1972. december 1-jétől van az iskolánkban. Közel 40 éves munkássága alatt anyagismeretet, mechanikát és gépészeti ismereteket tanított. Munkáját kiváló alkalmazkodóképesség, a kollégák és a tanulók szeretete vezérelte. Közös együttműködésünket kölcsönös megbecsülés és tisztelet jellemezte. Kívánom, hogy élvezze nyugdíjas életét sokáig.

Phillipovich Gyözőné 1974. december 23-dika óta iskolánk nyelvtanára. Kezdetben az orosz nyelv rejtelmére, újabban a német nyelv szépségére oktatta az ifjúságot. Itt töltött, hosszú évei alatt sokat fáradozott azért, hogy az idegen nyelvet megszerettesse, más lehetőséget adjon tanulóinak kezébe. Közös együttműködésünket szeretet és az egymás iránti tisztelet jellemezte.

Viszlai Ferencné 1999. augusztus 7-dike óta tartozik iskolánkhoz. Az elmúlt 13 évben a német nyelv tanítását szívügyének tekintette. Sok tanuló gondol rá hálás szívvel. Közös együttműködésünket szeretet és kölcsönös tisztelet jellemezte.

Azt mondják, a nyugdíjas élet egy más életforma. Kívánom nekik, hogy élvezzék a szabadságot sokáig egészséggel.

Pletser József

EU-kapcsolatokról

Mint azt bizonyára mindenki jól tudja, iskolánk évek óta részt vesz az európai uniós Leonardo mobilitás programban, amely lehetővé teszi, hogy szakképzésben részt vevő diákjainkat és tanárainkat külföldi tanulmányutakra küldhessük. Eleinte egy francia iskolával álltunk kapcsolatban, majd ehhez csatlakozott – mindannyiunk örömeire – egy német partner is.

Szalai László tanár úrnak köszönhetően kiválóan alakult a kapcsolatunk, az északnyugat-németországi, osnabrücker partneriskolával. Bizonyára a történelmi német hatásnak is köszönhető, hogy jobban tudtunk együttműködni a szervezésben a német, mint a francia partnerrel, amellyel a kapcsolatunk sajnos meg is szakadt. Szalai László tanár úr nyugdíjba vonulása után a

külföldi kapcsolatok ápolásának feladatát én örököltem meg, és mondhatom, nem kis feladat.

Az első megbízásom az volt, hogy a német kollégával – Günter Willmann úrral – együtt szervezzem meg a két fáy diák, Szűcs László és Vastag László kiutazását.

Itt meg kell jegyezni azt a fontos tény, hogy miután tavaly nem kaptunk EU-s támogatást tanulóink tanulmányújtárá, a német partner felajánlotta, hogy kifizeti a magyar diákok kint tartózkodásának költségeit! Így vált lehetővé, hogy idén is küldhessünk fiatalokat Osnabrückbe.

A második komoly feladatom az volt, hogy készítsek egy pályázatot, amely elnyeri majd a „pénzosztók” tetszését, ezzel pénzügyi támogatást nyerve a kiutazásokhoz. Szalai László tanár úr örökségén elindulva a beadott pályázat végül is sikeres lett, tehát 2012 és 2013 őszén is 3-3, szakképzésben tanuló (14. évfolyamos) diák mehet szakmai gyakorlatra Németországba.

A harmadik és egyben legbonyolultabb feladat az volt, hogy megfelelő programot szervezzünk az idelátogató német kollégáknak és diákoknak. Ebben a szervezőmunkában elsősorban Szűcs Anikó tanárnő volt segítségemre, de fontos kiemelnem a fáy tanulókat (Vámos Levente 10.e, Gundacker Bence 13.a, Fáy Kristóf 13.b, Horváth Norbert 15.b, Balogh János 15.b) segítségét is, amely nélkül nem sikerülhetett volna jól három hetes itt tartózkodásuk. A német diákok az ittlétük első hetében Toyota szervizekben dolgoztak, majd a második hétre lementek Kecelre, ahol Benedeczky

Lajos dízelműhelyében gyakoroltak. A harmadik héten részben a Fáyban vettek részt órákon, részben a város nevezetességeit nézték meg.

Meg kell említenem a két német tanárkolléga egyhetes budapesti látogatását is. Elmondták, hogy az ő részükről a Fáyval való kapcsolat egyértelműen sikeres, hiszen míg a csereprogram első éveiben a német tanulók csak ímmel-ámmal akartak Magyarországra jönni, addig az utóbbi években túljelentkezésük van. Ez annak köszönhető, hogy a korábbi években idelátogató diákok nagyon jól érezték magukat, és pozitív képet festettek a többi diáknak hazatérésük után. Elbeszélgettünk arról is, hogy a partnerkapcsolatot kölcsönösen fejleszteni szeretnénk, ennek lehetséges módjait keressük.

Végezetül pedig annyit, hogy szeretnénk más országok iskoláival is felvenni a kapcsolatot. Honti Gáborné tanárnő talált egy T-TEP iskolát Lengyelországban, de gondolatban Skandinávia felé is kacsintgatunk. Ehhez persze nem elég a tanárok munkája. A ti segítségetekre is szükségünk van. Egyrészt az idelátogató, külföldi tanárok, diákok programjait támogatni, őket kísélni. Másrészt szükség van minél több olyan fáy diákra, aki komolyan tanulja akár az angol, akár német nyelvet, így 14.-es korára rendelkezik olyan stabil nyelvtudással, hogy el tudjuk küldeni külföldre tapasztalatot szerezni, hiszen a dolog végül is erről szól.

NÉMETORSZÁGI SZAKMAI GYAKORLAT

Örömmel tudatom a diáksággal, hogy a 3 hetes németországi szakmai gyakorlatra írt pályázatunk támogatást nyert. Ennek köszönhetően 2012 és 2013 novemberében, három-három, 14. évfolyamos tanuló kiutazását tudjuk finanszírozni.

Várjuk tehát olyan, jelenleg 12. vagy 13. évfolyamos, német nyelvet tanuló diákok jelentkezését, akik szívesen részt vennének egy háromhetes tanulmányúton Osnabrückben.

A pályázat menete:

1. Német nyelvű önéletrajz és motivációs levél elküldése június 30-ig, elektronikusan, az anikoszocs@ gmail.com e-mail címre.
2. A válaszlevélhez csatolt feladatsor kidolgozása a nyári szünet alatt, amelyet kinyomatva kérünk Szócs Anikó kolléganőnek leadni szeptember 6-ig.
3. Részvétel a felkészítő tanfolyamon (az ősz folyamán, heti 1 alkalommal).
4. A záróvizsga sikeres megírása.

A felkészítő tanfolyam záróvizsgájának eredménye dönti el, hogy kik utazhatnak.

Kiutazás a terveknek megfelelően 2012. november 25-én.

Szállás a német iparkamara kollégiumában.

Szakmai gyakorlat a Beresa Mercedes szervizében.

Hazaút: 2012. december 16.

Bármilyen felmerülő kérdés esetén keressétek Tóth László tanár urat a műhelyfőnöki irodában!

SZAKE-verseny

Osztályunkból hárman (Göntér Ábel, Schirger Tamás, Molnár Dániel) indultunk a SZAKE által rendezett Európa – komplex állampolgári ismeretek versenyen. Az elődöntő feladatlapját sikeresen kitöltve továbbjutottunk a döntőbe, amelyre május 12-én került sor. A csapat elég fáradt volt az előző napi csillagtúrának köszönhetően, s Dániel osztálytársunk elaludt, így ő nem lehetett ott. Kettőnkre

várt a nagy feladat. Az ünnepélyes megnyitó után elfoglaltuk helyünket, s következett a döntő. Sokfajta feladatot kellett megoldani, jelenetet kellett előadni, feladatlapokat kellett kitölteni stb. A versenyen 7.-ként végeztünk, ami szép eredmény, ha figyelembe vesszük, hogy humán szakközépiskolák között mi voltunk egyedül műszakiak.

SZAKE ART Diákszínjászó fesztivál

Immáron a tizedik gyomaendrődi színjászó fesztiválon a Fáy András SZKI bronzminősítést kapott a Queneau: Stílusgyakorlatok című darabbal.

A kétnapos fesztivál pénteken indult, és szombat délután ért véget.

A Fáy 11.e osztályos csoportja, a Garabonciások pénteken kerültek színpadra. Előadásuk előtt még egy gyors próba zajlott, ezt egy parádés fellépés követte, egy kis bakival, de szerencsére a csoport nagyszerűen improvizált minden helyzetben, ezáltal a nézőközönségnek fel sem tűntek a viccesebbnél viccesebb rontások.:

Miután lezajlott a nagyjából 20–25 perces előadás, előadóink nagy megkönnyebbüléssel hajoltak meg, és adták át a színpadot a többi versenyzőnek. Ezt követően minden idő szabad volt az eredményhirdetésig, ez alatt az idő alatt rengeteg új emberrel találkoztak és ismerkedtek meg.

Másnap, szombaton, délután 4 óra körül volt az eredményhirdetés.

Csókásné Gémesi Ildikó osztályfőnök kiváló szervezőmunkájának köszönhetően a már említett Garabonciások be is zsebeltek egy dobogós helyezést.:

Jövőre Kecskeméten próbálnak szerencsét színjászósaink, ahol bizonyára még feljebb tornásszák magukat a ranglétrán.:

A csoport előadói: Líbor Máté, Rácz Alex, Máté Gergely, Halmos Tamás, Szalay Attila, Szemerédi Tamás, Fehér Krisztián, Juhász Olivér, Solymosi Roland.

A csoport rendezője: Csókásné Gémesi Ildikó.

Szalay Attila és Solymosi Roland 11.e

Iskolai matematika-, fizikaverseny és a Nemzetközi Kenguru Matematikaverseny

Március 19-én rendezték meg a Nemzetközi Kenguru Matematikaversenyt. Iskolánkból 27 fő jelentkezett.

Kiemelkedő eredményt ér el a népes mezőnyben Bak Norbert 12.b osztályos tanuló, aki országos 15. helyezett lett, és jutalomban részesült. Tanára Honti Gáborné tanárnő.

További jó helyezések: Vígh Dániel a 12.e-ből a 33., Kiss Ferenc Zsolt 13.e osztályos tanuló a 69., Vámos Levente 10.e-s a 71., Korcsok Csaba a 13.e-ből 87. helyezést ért el.

Márciusban és áprilisban zajlottak az iskolai fizika- és matematikaversenyek.

A fizikaverseny első helyezettjei:

9. osztályban: Vámos Levente (10.e)

10. osztályban: Göntér Ábel (11.e)

11. osztályban: Landthaller Ede (11.b)

12. osztályban: Bak Norber (12.b)

A matematika verseny első helyezettjei:

9. osztályban: Vámos Levente (10.e)

10. osztályban: Kemenczei András (10.a)

11. osztályban: Kosár Dániel (11.a)

12. osztályban: LöfflingerAttila (13.e)

Gratulálunk!

Hegedűsné Gyarmathy Erzsébet

A trianoni békediktátum

Magyarország 1920. június 4-én, 92 évvel ezelőtt írta alá Trianon kastélyában az I. világháborút lezáró békét. A trianoni békeszerződés gazdasági-társadalmi hatásait tekintve a magyar történelem legsúlyosabb tehertétele volt, mely egyaránt sújtott és sújt napjainkban is minden magyar állampolgárt vallási és politikai hovatartozás nélkül.

A trianoni békeszerződés az I. világháborút Magyarország és az Antant között lezáró békeszerződés, amely többek között meghatározza Magyarország és Ausztria, Románia, valamint az újonnan létrejött Csehszlovákia és a Szerb–Horvát–Szlovén Királyság új határait.

A magyar delegációt a tárgyalásokon gróf Apponyi Albert vezette. Szigorú értelemben vett tárgyalás nem folyt, az Antant képviselői fogadták a magyar küldöttséget, és egyszerűen közölték vele a feltételeket. Ezután átvették a magyar álláspontot tartalmazó dokumentumokat, majd pár nap múlva – lényegében anélkül, hogy figyelembe vették volna a magyar érveket – közölték a döntést. Az új határokat elvileg a Woodrow Wilson amerikai elnök által megfogalmazott nemzeti elv alapján jelölték ki. Ettől azonban több esetben, stratégiai, gazdasági, közlekedési stb. szempontokra hivatkozva eltértek, viszont ezek nem mindig tükrözték a valós állapotokat. Az új határral

párhuzamos összes út és vasút a határ túloldalára került, aminek semmi reális oka nem volt – a magyarok hátrányos helyzetbe hozásán kívül. Egybefüggő magyar lakosságú tömbök is a határ túloldalára kerültek.

Emellett a magyar tárgyalási stratégia sem volt teljesen kompromisszumkész: a teljes integritást célozta, ahelyett, hogy a magyar lakosságú, határ menti területek megtartására törekedett volna. Ez pedig logikusabb lépés lett volna, s egy ilyen határ ma is tartható, létrehozható lenne.

Magyarország az alábbi területeket veszítette el:

- Erdély és jelentős területek Magyarország keleti részéből.
- A szlovákok által is lakott északi területek többsége Csehszlovákiához került.
- Délen a Szerémség, Bácska és a Bánság nyugati része, valamint a Muraköz az újonnan alakult Szerb–Horvát–Szlovén Királyság része lett.
- Nyugaton egy sáv, Felsőőr vidéke Ausztriához került, ahol később Burgenland néven önálló tartományt hoztak létre.
- Északon Szepes és Árva megyéből kb. 500 km² területet Lengyelország kapott meg.

Demográfiai következmények:

A Magyar Királyság lakóinak száma 18,2 millióról 7,6 millióra esett vissza. 1910-ben a Magyar Királyságban élő magyar népesség az össznépesség kb. 48,1 %-át tette ki.

Noha az elcsatolt területeken élők többsége nem volt magyar nemzetiségű, a békeszerződés során az országhatárok megvonása még nagyjából sem követte a nyelvi vagy nemzetiségi határokat. Sok esetben egységes tömbben élő magyar lakosságú területeket is elcsatoltak. Mintegy 3,3 millió magyar testvérünk rekedt kívül az új magyar állam határain, azaz magyarok kerültek szülőföldjükön kisebbségbe. A magyar nemzetiségűek lélekszáma az elcsatolt területeken az 1910-es népszámlálás alapján:

- Felvidéken: 884 000 fő, a helyi lakosság 30 %-a,
- Erdélyben: 1 662 000 – 32 %,
- A Vajdaságban: 420 000 – 28 %,
- Kárpátalján: 183 000 – 30 %,
- Horvátországban: 121 000 – 3,5 %,
- Muravidéken : 20 800 – 1,6 %,
- Felsőőr vidékén (Burgenland): 26 200 – 9 %.

A békeszerződés után a magyar népesség aránya a népmozgás miatt általában csökkent, de az elcsatolt területeken ma is nagy számban élnek magyarok, így a trianoni határok problémája napjainkban sem oldódott meg.

Gazdasági hatások:

Ami a gazdaságot illeti, a korábbi Magyar Királyságból a termőföld 61,4 %-a, a faállomány 88 %-a, a vasúthálózat 62,2 %-a, a kiépített utak 64,5 %-a, a nyersvas 83,1 %-a, az ipartelepek 55,7 %-a, a hitel- és bankintézetek 67 %-a került a szomszédos országok birtokába.

Az elcsatolt területeken az új rezsimek megbízhatatlannak tartották a korábbi, többnyire magyar nemzetiségű értelmiségi, hivatalnoki réteget, és sokukat elbocsátották. Nagy részük az 1920-as években Magyarországra települt át, ahol komoly nélkülözések után is csak nehezen találtak munkát. Mindez belpolitikai feszültségeket keltett.

A trianoni békeszerződés utóélete

Az elveszített területek egy részét a II. világháború előtt és alatt a bécsi döntésekkel az ország visszakapta, illetve visszafoglalta.

Az 1947-es párizsi békeszerződés visszaállította az 1937-es határokat, de katonai okokból három, Pozsonnyal szemben lévő falu átkerült Csehszlovákiához.

Azóta Magyarország területe – apróbb kölcsönös területi kiigazításoktól eltekintve – nem változott, nagysága hivatalosan 93 030 km².

A II. világháború után Magyarországot leigázott országnak tekintették, elsősorban a Szovjetunió részéről volt ez a hivatalos álláspont.

A szomszédos országokból kitoloncolták a II. világháború alatt újonnan letelepült magyarokat. Ezzel azonban nem elégedtek meg a környező országok vezetői, és véres bosszút álltak a magyar ajkú őslakosokon.

„Amit erő és hatalom elvesz, azt idő és kedvező szerencse ismét visszahozhatják. De miről a nemzet, félve a szenvedésektől, önmaga lemondott, annak visszaszerzése mindig nehéz, s mindig kétséges.” (idézet Deák Ferencről)

„Mert aki hazáját igazán szereti,
Oltárán gyönyörű életét szenteli.
Piros-fehér-zöld lesz áldott szemfedője,
De Isten úgy segítsen, 100 lép majd helyébe.”
(Részlet a Kárpátia zenekar Igazán szeretni c. dalából).

Göntér Ábel 11.e

OSZTÁLYKIRÁNDULÁSOK 2012.

Osztály	Osztályfőnök	Napok száma	Kísérőtanár	Helyszín
9.a	Márton Péter	1	Lippai József	Siófok
9.b	Nagy Judit	1	Dohi Éva	Győr
9.c	Ludvik Csaba	1	Szőcs Anikó	Visegrád
9.e	Dorozsmai Károly	2		Miskolc
10.a	Lovas Andrea	1	Kovács Zoltán	Pécs
10.b	Parti Gábor	1	Hevesi György	Zebegény
10.c	Kovács Andrea Ágnes	2		Bogács
10.e	Hegedűs Judit	1	Hegedűs Andrea	Aquaworld - Újpest
11.a	Honti Gáborné	1	Fatalin László	Pilis – Lajos-forrás
11.b	Kaszás Judit	3	Tóth Károly	Sárospatak- Sátoraljaújhely-Kassa
11.c	Szuhánszky István	1		Visegrád
11.e	Csókásné Gémesi Ildikó	2	Kovács Dávid	Szántód, Tihany
12.a	Parti Gáborné	1	Kovácsházi Zoltán	Zebegény
12.b	Szalai László	1	Bükkfejes György	Szentendre
12.c	Hegedűs Jánosné			NEM MENT
12.e	Dr. Zántó Edina	2	Hanczikkel Adrienn	Pécs-Abaliget-Bikal
13.e	Hegedűsné Gyarmathy Erzsébet	1	Fosztó Csaba	Budai-hegyek
13.a	Krupp Róbert	1	Péczeli György	Normafa, Budaörs
13.b	Gál Zoltán	1	Derecskey Tibor	Eger
13.c	Tóth László	1	Tóth Endre	Csillebérc
14.a	Kasuba György	1	Balláné Vándor Zsuzsanna	Budafok – Álomautó Múzeum
14.b	Derecskey Tibor			NEM MENT
14.c	Hangya Gábor	2	Bakó András, Laskovics Zsolt	Pilisszentlászló, Visegrád
15.a	Ocskó Gyula	1	Philippovich Gyözőné	Szentendre
15.b	Bujtás Attila	1	Pusztai Ferenc	Vácrátót

Balaton körül járt a 11.e osztálykiránduláson

Május 18–19-én a 11.e osztály kétnapos osztálykiránduláson vett részt. A program címe: A történelem nyomában. Székesfehérvár: Romkert, Balaton: Szántód, Tihany, itt megnéztük az EU-diplomával védett természetvédelmi területet, szakvezetővel háromórás túrát tettünk itt. Megálltunk Németh László sajkodi házánál. Aztán kisvonattal visszamentünk a komphoz, innen Szántódra mentünk a szállásra, vacsora,

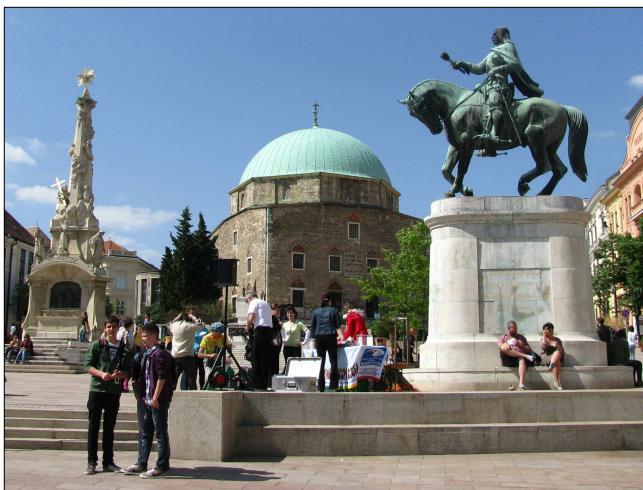
aztán fergeteges karaoke program. Másnap a Szántód-Kőröshegyen, megnéztünk egy 16. századi gótikus templomot, a kőröshegyi völgyhidat, Siófokon wellnesseltünk, kora délutánig, kb. 3-ig a Galerianus Aquaparkban, aztán visszafele megnéztük a táci ókori gorsiumot. Ez Pannónia „Pomjei városa”, az eltűnt város, ahol szintén szakvezetés volt.

Csókásné Gémesi Ildikó

Tulipán Miklós – Nagy Balázs (12.e): **Osztálykirándulás** (Pécs–Abaliget–Bikal)

Május közepén (máj 18–19.) – mint minden osztály – kirándulni mentünk Pécsre. Korán reggel indultunk az iskola elől, még a BKV-ellenőrök is aludtak, de már úton voltunk a mi „KIS buszunkkal”. Tehát akkor irány Pécs... Autópálya... 90 km/h-s csúcsebességgel. Nagyon mentünk... Nagyon.☺

A hosszú utat kibekeltük valahogy, majd 2 és fél óra után megláttuk Pécs festői dombjait, rajta a TV-toronnyal. Első megállónk a Pintér-kert arborétuma volt. Enyhe eltévedés közepette, nagy hegymászás után végre odaértünk. Volt ott minden, fű, fa, virág, valami bogyo (csodabogyó), ami kb. 250000-t ér, ha letépjük. Második megállónk a Bányász Múzeum, illetve a Vasarely Múzeum. Azaz mentünk kavicsokat, gépeket, „műbányát” (borospincében rendezték be Pécs alatt), értelmezhetetlen „alkotásokat” sasolni. Idegenvezetőnk egy régen bányászként dolgozó bácsi volt, aki mesélt a kiállításon látható tárgyakról, gépekről,

légkalapácsokról stb., és emellett sok régi történetet elevenített fel – élvezettel hallgattuk. Ezek után meglátogattuk a székesegyházat, mely hófokban kész felüdülés volt a kinti hőmérséklethez képest, de igen csak altató hatású volt a légkör. Egy kedves helyi történelemtanár mesélte el a templom történetét, illetve az ahhoz tartozó történelmi előzményeket. Megnéztük még az altemplomot is, Janus Pannonius síremlékével. Ezek

után a csonka szabadidőnk jött, 90 perc „városnézés” a Széchenyi téren. Volt ott minden: evés, ivás, fagyizás. Ezek után mentünk VOLNA bobozni, de nem jött össze a bobbálya árának változása miatt. Végeredmény: kis bolyongás után célba vettük a szálláshelyet. Éljen a GPS, szerintem még az se tudta, hogy hova kell menni, de Zántó tanárnő persze megtalálta a pécsi tengert... (Orfűn). Szállásfoglalás, foci, kaja, sütögetés, szunya. Persze a vacsora sem volt zökkenőmentes, mert nem azt kaptuk enni, amit kértünk. Oda se megyünk többet, azt hiszem. ☺ Másnap korán kelés, valaki még tisztálkodik reggeli után, valaki még nem ért vissza a reggeliről, de a busz motorja már járt, tanárnő meg már indulna. Következő célpontunk az Abaligeti-cseppkőbarlang, majd a mellette lévő Denevér Múzeum. A barlangban jó idő volt, pont kellemes, a bőregér múzeum meg érdekes. Ezek után indultunk a 2 napos kirándulás utolsó célpontja felé, a bikali Reneszánsz Élményfalu irányába. Ott láttunk solymászokat, madarat reptetni, kézműves műhelyeket (pl. kovácsot) munka közben és lovagi tornát. Itt is ebédeltünk, nem volt túl kiadós, de legalább igen finom volt. Nagyjából 4 óra felé elindultunk haza. Ekkor már nagyon sokan aludtak inkább a buszon, de viszonylag hamar haza is értünk.

Köszönjük: dr. Zántó Edina és Hanczvikkal Adrienn tanárnőknek, hogy elvittek minket.

Pécs aktuál X

A tundra-tél nem tetéz, ez itt Mediterránia,
egy mecseki terápián nem kell hezitálnia.
Sasolgasson csak körbe, a placc legbent editál.
Szórakozhat kedvére ott várja a helyi bár,
Sufniból, Szobán át a Nappali, aztán Blöff,
ez az imázslándzsa magával ragad, szívébe döf.
Újmecsekalja kvaliti, száz százalék vegytiszta,
bárki, aki idefárad, magába ezt issza.

Halló Sopianae! Az Úr évében egy-három-hat-hét,
a sötét középkornak az egyetem vette át a helyét.
Pannónia kebelén Pécs, pompás dekoltázs,
a kultúrák mezsgyéjén antik, egyben kortárs lakótárs.
Európa, Mecsek széke, ecset szépe,
Helló Turist! Élvezd a dunántúli ízt!

Villány pincéiben sok jó borász,
szőlő és tudás kollaborál.
Vágod, hogy alap, hogy normál!?

Refrén:

Sopianae, a büszke tigris, édes íz,
letűnt korok után is az egységbe visz.
Macskaköveken lábnyomaink taposta pecsét,
történjen bármi, örök hitünk a letét.

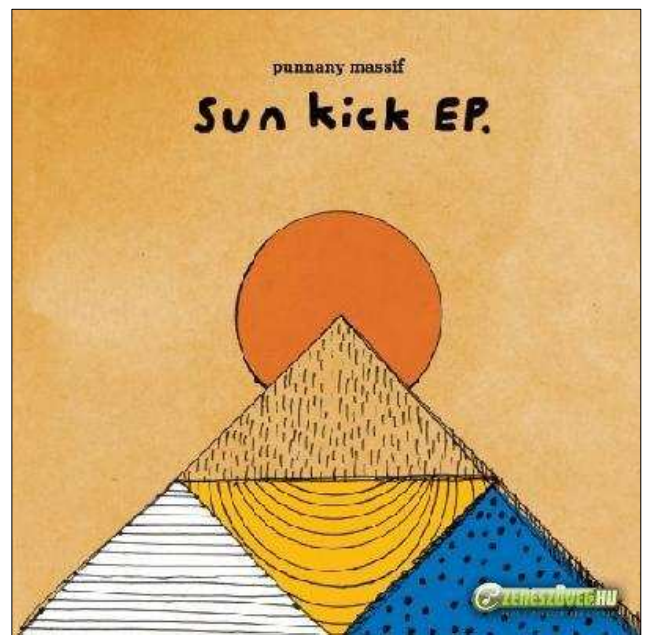
(Pécs!)

Fényes nap, itt színes a táj,
mediterrán hangulatod az egekbe száll.
Déli part, az ahol nem a pad van egy rakás,
csak lélegezz, mert ez a szándékolt hatás!

Túl az illúzión, itt a ZION Pécs mérföldkő,
Néhány mérföld kell, hogy tudd, lehet valamit nem érdekből.
Ha csajod van, hozd el! Passzívan szépen a naphoz tedd!
Velo szintén Laboréknak, Csemegének nagy Fel!
Mert ez itt áll, kulturálisan is kapitál,
de a mi fajtánk az ilyenből bizony nem profitál...
Felszínes kapcsolatból építhetsz százat,
de úgyis visszahív az otthon, ahonnan az erő árad.
Azt osztjuk, mit hoztunk,
megmarad a POSZT-unk.
Eme helyen veszünk el,
Mert tartozunk ennyivel.

Ez a Tiéd, szemed látja,
Nem vakít a való otthon a világban!
(Pécs!)
Miénk vagy Te, édes-keserű,
az is maradsz, nem vagyok egyedül!

Vallásokban eltér, de itt Pogány a reptér!
Nyári idillhez is korbű a pécsi tenger, Orfű.
Barbakáni séta frissít, ha a szem kisírt,
kisvárosi himnusz, írná Janus Pannonius.
Pazar kilátás, egyedülálló vendéglátás,
egy lokálpatrióta mit is mondhatna mást.
Mindennek tetejében van tornyunk, de nem egy Eiffel,
ha nem vágod még, hát a karosszékedből most kelj fel!

Ez a Tiéd, szemed látja,
nem vakít a való otthon a világban!
(Pécs!)
Miénk vagy Te, édes-keserű,
az is maradsz, nem vagyok egyedül!

Ref.:

Előadó: Punnany Massif, album: Sun Kick EP

Forrás: <http://www.zeneszoveg.hu/dalszoveg/71956/punnany-massif/pecs-aktual-x-zeneszoveg.html>

☺ Humor ☺ Humor ☺ Humor ☺ Humor ☺

IGAZ, DE HASZNÁLHATATLAN TÉNYEK

A struccok körülbelül 75 évig élnek, ebből 50 évig képesek szaporodni is.

A görög Spárta fénykorában i.e. 400-ban 25000 lakossal és 500000 rabszolgával rendelkezett.

Kis Pepin, a 751-től 768-ig uralkodó, frank király mindössze 135 centiméter magas volt. A feleségét Nagylábú Berthaként ismeri a világ.

Pablo Picasso halva született, a bába ott is hagyta az asztalon. Picasso nagybátyja hozta vissza a kicsit az életbe, egy slukk szivarfüst segítségével.

Csak két állat van, amely a fejének elfordítása nélkül is látja a háta mögötti területet: a nyúl és a papagáj.

A zöld tea 50%-al több C-vitamint tartalmaz, mint közönséges társa.

Görögország nemzeti himnusza 158 versszakból áll. Senki nincs az országban, aki kívülről tudná az összeset.

Alexander Graham Bell azért találta fel a telefont, hogy süket feleségének és anyjának segítsen hallani.

Az arab számokat, nevükkel ellentétben, Indiában találták ki.

A „Ponyvaregény” című filmben minden óra délután 4 óra 20 percet mutat.

A cápák egy vércseppet 4 km távolságból is megéreznek.

A világ legöregebb festett üveggel fedett ablaka a német Augsburg Katedrálisban található. Az üveg díszítése a prófétákat ábrázolja, a XI. század második feléből való.

A Kongó az egyetlen folyó, amely az északi és a déli féltekén is folyik. Az afrikai folyó kétszer keresztezi az Egyenlítőt.

Egy átlagos ember több mint 4 milliószor pislog egy év alatt.

A kung-fu fenomen Bruce Lee olyan gyors volt, hogy a filmjeiben a saját sebességéhez képest lassabban kellett ütnie, hogy látszódjon valami.

A gyerekek gyorsabban nőnek tavasszal.

A történelem legrövidebb háborúja Anglia és Zanzibár között dúlt, 1896-ban. Zanzibár letette a fegyvert 38 perc után.

A kutyák szimata 20-szor jobb az emberekénél.

A Microsoft Word „Save” ikonja egy olyan 1.44 MB-os floppylemezt ábrázol, amelynek rossz oldalán található a fém fedőlemez.

✂-za Ödön

SHIKAKU

	6			8				6
						2		
8								
				10				2
			3					9
		9						
	2				4	2		
	8							2

Ossza fel a táblát téglalapokra/négyzetekre!

A beírt számok a téglalap/négyzet méretét jelölik.

A helyes megoldáshoz a tábla minden elemét fel kell használni.

Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek

Minden diáknak és iskolai dolgozónak ajánljuk figyelmébe az alábbi hírt.

A tanév során pályázati lehetőségek elnyerésével az alábbi könyvtári dokumentumokat sikerült könyvtárunknak beszerezni:

1. Az OTP Fáy András Alapítvány VI. Könyvhullám című pályázata:

Könyvek:

Charles Phillips: Lovagok. A lovagi kultúra aranykora. A középkori lovagi világ hiteles története. (Képes enciklopédia.) Budapest, Kossuth Kiadó, 2010.

Charles Phillips: A keresztetek hadjáratai és a lovagi élet. (Képes enciklopédia.) Budapest, Kossuth Kiadó, 2011.

Csillag Ferenc – Takács István: Utak – tévutak. Példák az iskolai konfliktusok kialakulására és kezelésére. Budapest, Flaccus Kiadó, 2010.

Domokos Mátyás – Lakatos András (vál. és szerk.): A magyar esszé antológiája. Budapest, Osiris Kiadó, 2007.

Fehér Judit: Your Exam Success. Budapest, Nemzeti Tankönyvkiadó, 2009.

Fenyő D. György (szerk.): Kiből lesz az olvasó? Ötletek, módszerek szülőknek, pedagógusoknak. Budapest, Animus Kiadó, 2006.

Dr. Györffy András: Kalandos Fizika. Egy viking portya története a húrelmélet és kozmológia felségvizein. Csíkszereda, Pallas-Akadémia Könyvkiadó, 2010.

Hartmut Kasten: Hogyan válnak felnőtté a gyerekek? A serdülő- és az ifjúkor. Budapest, Akkord Kiadó, 2004.

Longman Handy Learner's Dictionary Pearson Longman, 1999.

Mérei Ferenc – V. Binét Ágnes: Gyermekelektan. Budapest, Medicina Könyvkiadó, 2006.

Oxford Phrasal verbs. Dictionary for Learners of English. Oxford University Press, 2006.

Oxford Idioms. Dictionary for Learners of English. Oxford University Press, 2006.

Albert Einstein válogatott írásai. (Vál. Székely László, a szöveget gondozta: Szegedi Péter és Székely László). Budapest, Typotex Kiadó, 2010.

Simonyi Károly: A fizika kultúrtörténete a kezdetektől a huszadik század végéig. Budapest, Akadémiai Kiadó, 2011.

Stanik István (főszerk.): Erdélyi magyar KI KICSODA 2010. Kolozsvár – Nagyvárad, RMDSZ – BMC Kiadó, 2010.

Vekerdy Tamás: Az iskola betegít? Budapest, Saxum Kiadó Bt., 2004.

Allen Carr: Hogyan tartsd távol gyermeked a dohányzástól. Budapest, Magus Kiadó, 2004.

Vekerdy Tamás: Érzelmi biztonság. Mit kell(ene) tudnunk a gyerekekről és magunkról? (Válogatás Vekerdy Tamás legjobb előadásából.) Budapest, Kulcslyuk Kiadó, 2011.

Vekerdy Tamás: Kamaszkor körül. Budapest, Holnap Kiadó, 2010.

Erich Übelacker: Modern fizika. (A Mi micsoda 15. kötete). Budapest, Tessloff és Babilon Kiadó, 2007.

Hangoskönyvek:

Ady Endre, József Attila és Radnóti Miklós válogatott versei Hegedűs D. Géza, Jordán Tamás és Kaszás Attila előadásában. Kossuth Kiadó, Mojzer Kiadó, 2005. (2 CD)

Arany János versei Bálint András előadásában. Kossuth Kiadó, Mojzer Kiadó, 2005.

Örkény István: Egypercesek Mácsai Pál előadásában. Kossuth Kiadó, Mojzer Kiadó, 2003. (3 CD)

Márai Sándor: Füveskönyv. Válogatás. (Avar István, Garas Dezső, Psota Irén, Sinkó László, Blaskó Péter, Töröcsik Mari, Raksányi Gellért, Molnár Piroska) Parlando Hangoskönyvkiadó, 2009.

2. A Tinta Könyvkiadó Lőrincze Lajos II. könyvtárfejlesztési pályázata

Az alábbi elérhetőségen, a Fáy honlapjának Hírchivek-osztályában olvasható a lista,:
<http://www.fayamszki.hu/koenyvar/106-uj-koenyvek>

Helyesbítés:

A 115. számunkban Halmi György, volt fáy diák érettségi vizsgájának idejét rosszul írtuk. Helyesen: Halmi György dr. Zántó Edina tanárnő osztályában 2008-ban érettségizett.

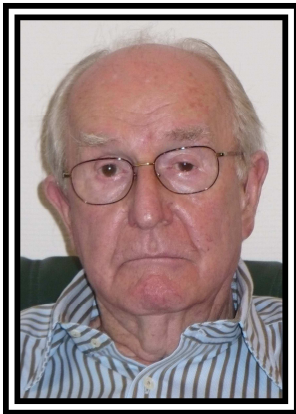
A SUDOKU házi versenyen I. helyezést ért el Fröhvirth Péter 13.e osztályos tanuló.

Erdélyi István 12.e osztályos tanuló megszerezte az Euro B2-es középfokú angol nyelvvizsgát.

A 2012–13-as tanévre igényelt tankönyveket majd itt, az iskolában lehet megvásárolni, a Tudás Könyvkuckó Kft. forgalmazásában, valamikor augusztus végén. A pontos időpontokat az iskola weboldalán tesszük közzé.

Így a végén megint szomorú hírrrel kell zárni az újságot.

87 éves korában, Peruban elhunyt
Kecskeméthy György
öregfáysta.

Nevéhez fűződik a Kecskeméthy-díj, mely a jó tanulmányi eredményt elért, nagycsaládban élő és anyagilag rászorult, illetve a valamely idegen nyelv tanulásában kiváló eredményt elért tanulókat támogatja.

Emléke a díjban és szívünkben örökké él.

Minden kedves Olvasónknak nagyon kellemes nyarat kívánunk!

Az újság eredeti címe: **Fáy Irka** –

Az iskola weboldala: <http://www.fay-bp.sulinet.hu/>

1095 Budapest, Mester utca 60–62. ☎ 215-3177

Fax: 476-0901, OM azonosító: 035379

Az iskola e-mail címe: fay@fay-bp.sulinet.hu

Felelős kiadó: **Pletser József** igazgató

Felelős szerkesztők: **Dr. Hegedűs Andrea** – **Zsilka István**

Diákszerkesztő: Németh Imre Dávid 12.e

A 116. szám (2012. május – június) elkészítésében közreműködtek:
Csókásné Gémesi Ildikó, Göntér Ábel 11.e, Hegedűsné Gyarmathy Erzsébet,
Hegedűs Judit, Nagy Balázs 12.e, Nagy Gábor, Polgár Tamás 13.e,
Solymosi Roland 11.e, Szalay Attila 11.e, Tóth László, Tulipán Miklós 12.e

